

ESO Cicle Superior EP 15-19 octubre	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 Sant Gabriel Barcelona
	REFLEXIÓ SETMANA 6 CURS 07/08	

(Dilluns)

La setmana passada llegíem un text de Martin Luther King. En ell es descrivia com podíem ser els homes i les dones en relació a la societat: termòmetres (quan només detectem el que passa) o termòstats (quan detectem i fem canvis significatius davant les situacions). Sabries dir alguna situació concreta en la qual tu podries fer canvis?

PISTA PER A LA REFLEXIÓ INDIVIDUAL:

(tres alumnes concrets, escollits pel professor, han de reflexionar i explicar una situació en la qual davant una situació negativa, actuen i no es deixen emportar per la inèrcia, o pel que fa la majoria).

PREGÀRIA:

Senyor, ajuda'ns a tenir valentia per posar-nos de part Teva davant els altres, i fes que no tinguem por davant la incomprensió, la crítica o la descalificació dels que defensen que cal fer el que "fa la majoria". Gràcies per donar-me la força de l'Esperit per prendre les meves decisions.

(Dimarts)

Nosaltres, amb les nostres accions, podem canviar coses. Aquí en teniu un testimoni d'algú anònim que va aconseguir canviar la vida d'un company en un moment.

"Un dia, quan estudiava Secundària, vaig veure un company nou de classe caminant cap a casa. Es deia Kyle. Carregava tots els seus llibres i, en veure'l, vaig pensar: 'Per què se'ls portarà en divendres?'

Jo ja tenia plans per a tot el cap de setmana: dues festes i un partit amb els col·legues el dissabte. Mentre caminava, vaig veure un munt de nois corrents cap a ell. S'aproparen i li van donar una empenta que va fer que caiguessin llibres i ulleres per terra. Va mirar cap a dalt i vaig veure una gran tristesa i resignació en els seus ulls. Aquella mirada em va fer anar a ajudar-lo. Ell em va mirar i em va somriure, molt agraït. Era un d'aquells somriures de sincera gratitud. El vaig ajudar amb els llibres, vivia prop meu. Li vaig preguntar si volia jugar dissabte a futbol amb nosaltres. Va acceptar. Als meus amics els va caure molt bé. Dilluns ens vam veure a l'escola. Carregat amb els llibres, el meu grup el va ajudar i durant els quatre anys següents es va convertir en el meu millor amic.

Quan vam haver d'escollir universitat, ell va decidir anar a Georgetown, i jo a la de Duke. Ell, estudiant de matrícula d'honor, estudiaria Medicina, jo Administració amb una beca de futbol. Durant la festa de Graduació, Kyle, el millor orador del curs, va ser l'encarregat de fer el discurs d'acomiadament dels alumnes. S'havia preparat a consciència. Jo el mirava, i veia amb una barreja de gelosia i admiració com havia canviat. Fins i tot tenia més cites amb noies que jo, que era l'estrella de l'equip de futbol!!!

Ell estava nerviós abans de sortir a l'escenari, i jo li vaig donar una palmada

a l'esquena dient-li "Estaràs genial, segur, tranquil!!! La seva mirada era d'agraïment, em va recordar el dia que ens vam conèixer.

"Gràcies, amic"- em digué.

I va començar : "La Graduació és un bon moment per a donar gràcies a tots aquells que ens han ajudat en aquests anys difícils: pares, mestres, germans, entrenadors, però sobretot els teus amics. Els explicaré una història..."

Jo mirava el meu amic incrèdul, quan va començar a explicar la història del dia que ens vam conèixer. Aquell cap de setmana havia planejat suïcidar-se. Va explicar com netejà el seu armari, i com es va endur els llibres per no fer que la seva mare hagués de tornar a l'escola a recollir-los. Mentre parlava, em mirava fixament i somreia. Els seus pares també em miraven amb aquella sincera gratitud. "Afortunadament, vaig ser salvat. El meu amic em va salvar de fer una cosa irremediable." Jo escoltava aquell noi tan popular i intel·ligent explicant el seu moment de feblesa. En aquell moment em vaig adonar d'una gran realitat:

MAI PENSIS QUE LES TEVES ACCIONS NO CANVIARAN RES. PODEN CANVIAR LA VIDA DELS ALTRES.

PREGÀRIA:

Gràcies, Déu nostre, per posar-nos a cadascú a la vida d'altres, i poder impactar-los d'alguna manera.

"Troba a Déu en els altres".

"Los amigos son ángeles que nos llevan en sus brazos cuando nuestras alas tienen problemas para recordar cómo volar".

(Dimecres)

Viure amagat darrera del nostre egoisme ens impedeix gaudir de l'experiència de la relació amb els altres. Jesús ens anima a sortir a l'encontre dels altres, ell no vol que siguem sords davant els crits dels que ens necessiten.

Escoltar la veu del Senyor és decidir-se a estar atent a la veu dels que ens envolten. Només qui s'arrisca a sortir de si mateix sent a la seva pell la carícia reconfortant de Déu.

(Dijous)

Quan l'home gira envers de sí mateix, deixa de percebre sobre sí el rostre diví i es converteix en una mica de fang. Només tornant el cap i el cor cap a Ell, és a dir, convertint-se, podrà percebre de nou en el seu semblant l'alè vivificador de Crist, que el transformarà i el farà un home nou, obert i entregat als altres.

(Divendres)

La setmana vinent es celebra el DOMUND, dia dels missioners. Avui és un bon dia per a reflexionar sobre la gran quantitat de persones que es comprometen en veure les necessitats d'altres, gent anònima que, segurament mai figurarà en la història ni sortirà en els diaris (malauradament, a vegades sí han estat protagonistes d'alguna desgràcia).

Moltes són les persones que, des d'un treball constant, contribueixen a fer de la Terra un lloc més habitable pels més desfavorits. Avui és un bon dia per, abans de la campanya que treballarem la setmana vinent (o ja estem treballant a Primària), agrair a aquestes persones la seva contribució silenciosa a construir un món millor.